

ผลการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่มีต่อความสามารถ
การใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็กและภาษาของเด็กวัยอนุบาล

EFFECTS OF ORGANIZING CREATIVE ART ACTIVITIES ON KINDERGARTNERS'
ABILITIES TO USE FINE MOTOR SKILLS AND LANGUAGE

ประภาศิริ สิงห์ครุ^{1*}, พอเจตน์ ธรรมศิริขวัญ² และ อังคณา กุลนภาดล³

Praphasiri Singkru^{1*}, Phochet Thamsirikwan² and Aungkana Koolnapadol³

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ 422 ถ.มรุพงษ์ ต.หน้าเมือง อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา 24000^{1,2,3}

Rajabhat Rajanagarindra University, 422 Maruphong Road, Na Muang Sub-district, Mueang Chachoengsao District, Chachoengsao Province 24000^{1,2,3}

*Corresponding author E-mail: Ohholion@gmail.com

(Received: Mpr 10, 2020; Revised: Sep 23, 2020; Accepted: Sep 24, 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็กและภาษาของเด็กวัยอนุบาลหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างคือ เด็กวัยอนุบาลชาย-หญิง อายุระหว่าง 3-4 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 และ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 60 คน ได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ด้วยวิธีการแบบจับคู่ เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ แบบประเมินความสามารถทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็กและภาษาของเด็กวัยอนุบาล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test Independent

ผลการวิจัยพบว่า เด็กวัยอนุบาลกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็กและการใช้ภาษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์, ทักษะกล้ามเนื้อเล็ก, ภาษาเด็กวัยอนุบาล

¹ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาวัดผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

ABSTRACT

The objective of this semi-experimental research was to compare the kindergarteners' language and fine motor abilities after having undergone through the creative art activities between the experimental group and the control one. The sample group consisted of 60 male and female kindergarteners, aged between 3 and 4 years and studying in Kindergarten 1/1 and 1/2 in the second semester of the 2019 academic year at Watsothornwararam School, Muang district, Chachoengsao province. The cluster sampling method was applied to select the sample group and they were assigned as an experimental group and a control group with an equal number by applying the matching technique. The research instruments consisted of were composed of the creative art activity experience management plans and the assessment in using fine motor ability and language of the kindergarteners. The data were statistically analyzed for mean and standard deviation, and the independent t-test was applied to test the research hypotheses.

The research results revealed the fine motor abilities and language of the experimental group having undergone the creative art activities were significantly higher than those of the control group at the .05 level.

KEYWORDS: Creative Art Activities, Fine Motor Muscle, Language of Kindergartners

บทนำ

เด็กวัยอนุบาลเป็นช่วงวัยเริ่มต้นของชีวิตที่มีพัฒนาการด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็วซึ่งเป็นรากฐานสำคัญสำหรับพัฒนาการในช่วงวัยต่อไป เด็กในวัยนี้ควรได้รับการเลี้ยงดูอย่างเหมาะสมตามพัฒนาการแต่ละช่วงวัยเพื่อให้สามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไป จากแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579) พบว่าเด็กอายุระหว่าง 0-3 ปี มีพัฒนาการไม่สมวัยและพัฒนาการล่าช้า นอกจากนี้พบว่าเด็กปฐมวัยอายุระหว่าง 3-5 ปี ส่วนใหญ่จะอยู่ในสถานศึกษาที่มีปัญหาด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาซึ่งส่งผลต่อการเรียนการสอนและพัฒนาการที่เหมาะสมกับช่วงวัยของเด็กอนุบาล (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ดังนั้นสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับพัฒนาการของเด็กทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เหมาะสมตามวัยอย่างมีคุณภาพและให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยความสุขโดยเฉพะอย่างยิ่งพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กเนื่องจากเป็นพื้นฐานที่สำคัญของร่างกาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ตลอดจนพัฒนาการด้านการใช้ภาษาเนื่องจากเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสารนำไปสู่การอ่านออกเขียนได้ในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถด้านการคิด การใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กและการใช้ภาษาของเด็กได้เป็นอย่างดี ซึ่งบูรเนอร์ได้กล่าวไว้ว่าเด็กเกิดการเรียนรู้จากการกระทำและสัมผัสการใช้ความคิดจินตนาการในการทำกิจกรรมและก่อให้เกิดการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ (สิริมา ภิญาณ์นันทพงษ์, 2553) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปั้นเป็นกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ประเภทหนึ่งที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็ก (ผกาภานต์ น้อยเนียม, 2556; รวิพร ผาด่าน, 2557) ทำให้เด็กมีทักษะการใช้มือได้อย่างคล่องแคล่วและสัมพันธ์กัน

จากการสร้างสรรค์งานศิลปะรูปทรงต่าง ๆ ด้วยการใช้ดินน้ำมัน และปั้นวัสดุประเภทต่าง ๆ ที่มีคุณสมบัติเปลี่ยนแปลงรูปทรงง่าย ยืดหยุ่น อ่อนตัว เช่น ดินเหนียว ดินน้ำมัน แป้งโดว์ กระดาษหนังสือพิมพ์ โดยครูต้องวางแผนจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการและพัฒนาการของเด็ก (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551) การกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์นอกจากสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและประสาทแล้ว ยังสามารถส่งเสริมทักษะการใช้ภาษา ด้านการอ่าน การเขียน การพูด และการฟังของเด็กจากการสื่อสารหรือแสดงความรู้สึกร่วมเกี่ยวกับการทำกิจกรรมและนำเสนอผลงานทางศิลปะของตนเอง (สรวงพร กุศลส่ง, 2553; อารีย์ คำสังพะ, 2554; Filipenko, 2006)

จากความสำคัญของการพัฒนาเด็กวัยอนุบาลและกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่มีต่อพัฒนาการของเด็กดังที่กล่าวมา จึงเห็นควรที่จะมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่มีต่อความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กและภาษาของเด็กวัยอนุบาล เพื่อพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กในการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน เช่น การหยิบ จับ คัดเขียน และทักษะการใช้ภาษาซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาไปสู่การอ่านออกเขียนได้ในระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้นต่อไป

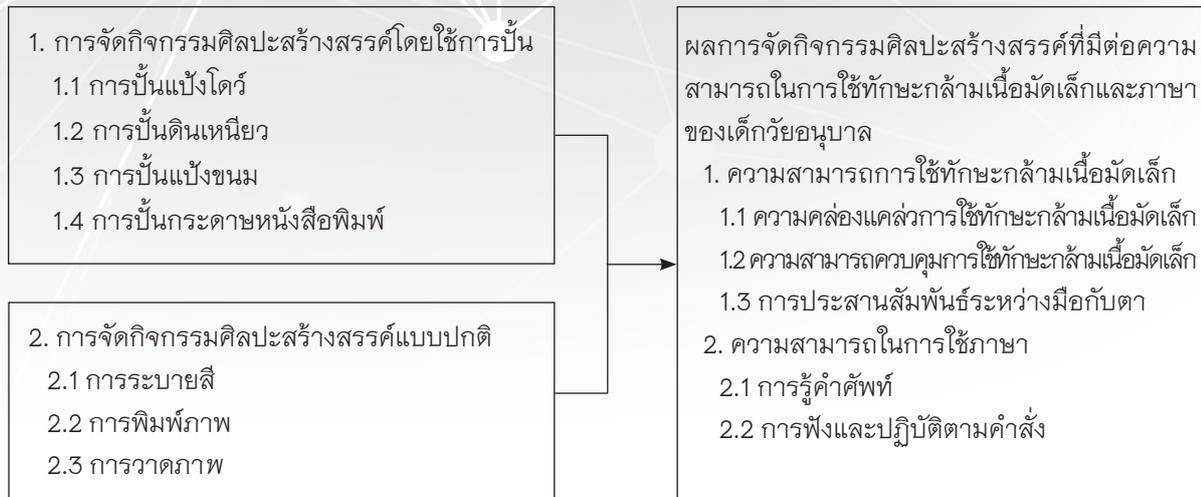
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กและการใช้ภาษาของเด็กวัยอนุบาล หลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สมมุติฐานของการวิจัย

หลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กและการใช้ภาษาสูงกว่ากลุ่มควบคุม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Design) โดยการทดสอบก่อนและหลังการจัดการกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ (Pretest – Posttest Control Group Design) (ประสาธน์ เถืองเฉลิม, 2556)

ประชากร

เด็กวัยอนุบาล ชาย-หญิง ระดับชั้นอนุบาล 1 อายุระหว่าง 3-4 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 10 ห้องเรียน รวม 300 คน

กลุ่มตัวอย่าง

เด็กวัยอนุบาล ชาย-หญิง ระดับชั้นอนุบาล 1 อายุระหว่าง 3-4 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 60 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ด้วยวิธีการแบบจับคู่ (Matching) ใช้ผลประเมินพัฒนาการกลุ่มตัวอย่างในการแบ่งกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความใกล้เคียงกันมากที่สุด โดยกลุ่มทดลองจะได้รับการจัดการกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุมจะได้รับการจัดการกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
2. แผนการจัดการประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้น
3. แบบประเมินความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กและการใช้ภาษาของของเด็กวัยอนุบาล

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร ทฤษฎีพัฒนาการของกิเซล (Gesell) และทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ (Bruner)
 - 1.2 สร้างแผนการจัดการกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กวัยอนุบาล 3 ด้าน ประกอบด้วย ความคล่องแคล่วการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก ความสามารถในการควบคุมการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา และความสามารถด้านภาษาของเด็กวัยอนุบาล 2 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการรู้คำศัพท์ การฟัง และปฏิบัติตามคำสั่ง รวม 12 แผน ใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที

1.3 นำแผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กวัยอนุบาล 4 ท่าน และด้านสถิติ 1 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมแผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กำหนดเกณฑ์การพิจารณาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2554) พบว่าแผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยแต่ละด้านอยู่ระหว่าง 4.50 – 4.72 มีความเหมาะสมอยู่ใน

ระดับมากที่สุด

1.4 นำแผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับเด็กวัยอนุบาลชั้นที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร 30 คน ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของเด็กจากการทำกิจกรรมและนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงให้เหมาะสมดังตารางที่ 1 แล้วนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

ตารางที่ 1 แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

ลำดับที่	แผนที่	ชื่อกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์	ประเภทความสามารถ
1. การปั้นดินเหนียว	1	วงกลมทรรษา	การควบคุมการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก การฟังและการปฏิบัติตามคำสั่ง
	2	เม็ดเล็กเม็ดใหญ่	ความคล่องแคล่วในการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กและการปฏิบัติตามคำสั่ง
	3	ผลไม้มารับประทาน	การควบคุมการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก และการรู้คำศัพท์
2. การปั้นแป้งโด	4	เจ้าหญิงร้าย	การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา และการปฏิบัติตามคำสั่ง
	5	สัตว์บกสวยงาม	การควบคุมการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก และการรู้คำศัพท์
	6	สัตว์น้ำแสนสวย	การควบคุมการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก และการรู้คำศัพท์
3. การปั้นขนม	7	บัวลอยมารับประทาน	ความคล่องแคล่วในการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กและการปฏิบัติตามคำสั่ง
	8	ลูกชุบแสนสวย	การควบคุมการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก และการรู้คำศัพท์
	9	เม็ดขนมปั้นง่าย	ความคล่องแคล่วในการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กและการปฏิบัติตามคำสั่ง
4. การปั้นกระดาษหนังสือพิมพ์	10	ทรงกลม	ความคล่องแคล่วในการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กและการปฏิบัติตามคำสั่ง
	11	ลูกชิ้น	การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา และการปฏิบัติตามคำสั่ง
	12	ฉันทันได้	การควบคุมการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก และการรู้คำศัพท์

2. แบบประเมินความสามารถการใช้ทักษะกล่อมเนื้อ
มัดเล็กและการใช้ภาษาของเด็กวัยอนุบาล

2.1 ศึกษาการสร้างแบบประเมินความสามารถ
การใช้ทักษะกล่อมเนื้อมัดเล็กและการใช้ภาษาของเด็ก
วัยอนุบาลจากเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 สร้างแบบประเมินความสามารถการใช้
ทักษะกล่อมเนื้อมัดเล็กและการใช้ภาษาของเด็กวัยอนุบาล
เป็นแบบประเมินเชิงปฏิบัติจริง (อังคณา กุลนภาตล,
2559) จำนวน 19 ข้อ 57 คะแนน โดยให้เด็กปฏิบัติตามโจทย์
แต่ละข้อภายในเวลาที่กำหนด มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

2.2.1 การประเมินความสามารถการใช้
ทักษะกล่อมเนื้อมัดเล็ก แบ่งเป็น 3 ด้าน

2.2.1.1 ด้านความคล่องแคล่วว่องไว
3 ข้อ ข้อละ 3 คะแนน รวม 9 คะแนน

2.2.1.2 ด้านความสามารถควบคุม
การใช้ทักษะกล่อมเนื้อมัดเล็ก 3 ข้อ ข้อละ 3 คะแนน รวม
9 คะแนน

2.2.1.3 ด้านการประสานสัมพันธ์
ระหว่างมือกับตา 3 ข้อ ข้อละ 3 คะแนน รวม 9 คะแนน

2.2.2 การประเมินความสามารถการใช้
ภาษา แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่

2.2.2.1 การรู้คำศัพท์ 5 ข้อ ข้อละ
3 คะแนน รวม 15 คะแนน

2.2.2.2 การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง
ข้อละ 3 คะแนน รวม 15 คะแนน

2.3 สร้างคู่มือการประเมินความสามารถ
การใช้ทักษะกล่อมเนื้อมัดเล็กและการใช้ภาษาของเด็กวัย
อนุบาล ประกอบด้วย คำชี้แจงการใช้แบบประเมิน และ
วิธีการประเมิน

2.4 นำแบบประเมินความสามารถ ที่สร้างขึ้น
เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้าน
เด็กวัยอนุบาล 4 ท่าน และด้านสถิติ 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบ
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วหาค่าความสอดคล้อง
ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย (Item Objective
Congruency: IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80

2.5 นำแบบประเมินความสามารถ ที่ผ่าน
การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out)

กับเด็กวัยอนุบาล 30 คน ที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่ม
ตัวอย่าง ใช้เกณฑ์การให้คะแนนของแบบประเมินความ
สามารถการใช้กล่อมเนื้อมัดเล็กและภาษาของสิริมา ภิญญา
อนันตพงษ์ (2553) ผลการทดลองใช้เครื่องมือพบว่าแบบ
ประเมินอยู่ในระดับดี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเมินความสามารถการใช้ทักษะกล่อมเนื้อ
มัดเล็กและการใช้ภาษา ก่อนเรียน (Pretest) กลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม ด้วยแบบประเมินเชิงปฏิบัติจริง

2. จัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ระหว่างวันที่
4 – 29 พฤศจิกายน 2562 เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ
3 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที โดยกลุ่มทดลองจะได้รับการ
จัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย
การปั้นดินเหนียว การปั้นแป้งโด การปั้นขนม และการ
ปั้นกระดาษหนังสือพิมพ์ ส่วนกลุ่มควบคุมจะได้รับการ
จัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบปกติ ประกอบด้วย
การระบายสี การพิมพ์ภาพ การวาดภาพ

3. ประเมินความสามารถการใช้ทักษะกล่อมเนื้อ
มัดเล็กและการใช้ภาษา หลังเรียน (Posttest) กลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม ด้วยแบบประเมินเชิงปฏิบัติจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยใช้สถิติ
t-test Independent

ผลการวิจัย

การศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
ที่มีต่อความสามารถการใช้ทักษะกล่อมเนื้อมัดเล็กและ
ภาษาของเด็กวัยอนุบาล มีผลการวิจัยดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถการใช้ทักษะ
กล่อมเนื้อมัดเล็กของเด็กวัยอนุบาล ดังตารางที่ 2 – 5

ตารางที่ 2 การประเมินความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็กของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

ความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็ก	คะแนนเต็ม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง	
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านความคล่องแคล่วการใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็ก	9	4.83	0.83	4.93	0.90
2. ด้านความสามารถการควบคุมการใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็ก	9	4.30	0.65	4.33	0.88
3. ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา	9	4.37	1.00	4.37	0.93
รวม	27	13.50	1.50	13.63	1.88

จากตารางที่ 2 การประเมินความสามารถใช้กล้ามเนื้อเล็กของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จากคะแนนเต็ม 27 คะแนน พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินความสามารถใช้กล้ามเนื้อเล็กเท่ากับ 13.63 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.88 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินความสามารถใช้กล้ามเนื้อเล็กเท่ากับ 13.50 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.50

เมื่อเปรียบเทียบความสามารถใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็กระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่าทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยคะแนนการประเมินความสามารถใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็กแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 3 แสดงว่า ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็กไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็กระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

กลุ่มตัวอย่าง	n	Σx	\bar{x}	S.D	ΣD	ΣD^2	t	p
กลุ่มควบคุม	30	27	13.50	1.50	4	16	.30	.76
กลุ่มทดลอง	30	27	13.63	1.88				

* $p \leq .05$

ตารางที่ 4 การประเมินความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็กของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

ความสามารถใช้กล้ามเนื้อเล็ก	คะแนนเต็ม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง	
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านความคล่องแคล่วการใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็ก	9	6.30	1.02	8.43	0.72
2. ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้ทักษะกล้ามเนื้อเล็ก	9	6.20	1.27	8.60	0.81
3. ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา	9	6.17	0.79	8.50	0.77
รวม	27	18.67	1.95	25.53	1.77

จากตารางที่ 4 การประเมินความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จากคะแนนเต็ม 27 คะแนน พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินความสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กเท่ากับ 25.53 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.77 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินความสามารถใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กเท่ากับ 18.67 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.95

เมื่อเปรียบเทียบความสามารถใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการประเมินความสามารถใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กสูงกว่ากลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความสามารถใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

กลุ่มตัวอย่าง	n	Σx	\bar{x}	S.D	ΣD	ΣD^2	t	p
กลุ่มควบคุม	30	27	18.67	1.95	206	42.436	14.24*	.00
กลุ่มทดลอง	30	27	25.53	1.77				

* $p \leq .05$

2. การเปรียบเทียบความสามารถใช้ภาษาของเด็กวัยอนุบาล ดังตารางที่ 6 - 9

ตารางที่ 6 การประเมินความสามารถใช้ภาษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จำแนกรายด้าน

ความสามารถใช้ภาษา	คะแนนเต็ม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง	
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านการรู้คำศัพท์	15	6.67	1.12	6.47	1.17
2. ด้านการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง	15	7.23	1.14	6.90	0.96
รวม	30	13.90	1.90	13.37	1.69

จากตารางที่ 6 การประเมินความสามารถใช้ภาษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินการใช้ภาษาเท่ากับ 13.37 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.69 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินการใช้ภาษาเท่ากับ 13.90 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.90

เมื่อเปรียบเทียบความสามารถใช้ภาษา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการประเมินการใช้ภาษาสูงกว่ากลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 7 แสดงว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความสามารถภาษาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

กลุ่มตัวอย่าง	n	Σx	\bar{x}	S.D	ΣD	ΣD^2	t	p
กลุ่มควบคุม	30	30	13.90	1.90	16	256	-1.148	.256
กลุ่มทดลอง	30	30	13.37	1.69				

* $p \leq .05$

ตารางที่ 8 การประเมินความสามารถการใช้ภาษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จำแนกรายด้าน

ความสามารถใช้ภาษา	คะแนนเต็ม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง	
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านการรู้คำศัพท์	15	10.37	1.47	13.93	1.25
2. ด้านการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง	15	10.43	1.47	12.83	1.41
รวม	30	20.80	1.80	26.77	2.09

จากตารางที่ 8 การประเมินความสามารถใช้ภาษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินการใช้ภาษาเท่ากับ 26.77 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.09 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินการใช้ภาษาเท่ากับ 20.80 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.80

เมื่อเปรียบเทียบความสามารถใช้ภาษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการประเมินการใช้ภาษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาระหว่างกลุ่มทดลองหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกลุ่มควบคุมหลังได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	n	Σx	\bar{x}	S.D	ΣD	ΣD^2	t	p
กลุ่มควบคุม	30	30	20.80	1.80	179	32.041	12.02*	.000
กลุ่มทดลอง	30	30	26.77	2.02				

* $p \leq .05$

สรุปผลการวิจัย

เด็กวัยอนุบาลกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินความสามารถใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กและการใช้ภาษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

อภิปรายผล

การศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กและการใช้ภาษาของเด็กวัยอนุบาล มีประเด็นการอภิปรายผลดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กวัยอนุบาล พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถในการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนการประเมินความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมทุกด้าน มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1.1 ด้านความคล่องแคล่วการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก กลุ่มทดลองมีพัฒนาการด้านความคล่องแคล่วการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กสูงกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้อาจเนื่องจากกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยการปั้นแบ่งโดว์เป็นการออกแบบกิจกรรมให้เด็กได้ใช้มือและนิ้วมือทั้งสองข้างซึ่งเป็นกล้ามเนื้อมัดเล็กในการทำกิจกรรมและได้สัมผัสกับผิวของแบ่งโดว์ที่มีความยืดหยุ่น เด็กจึงสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กในการปั้นแบ่งโดว์ได้อย่างคล่องแคล่วกว่าเด็กกลุ่มควบคุมที่ทำกิจกรรมการวาดภาพ จึงทำให้เด็กกลุ่มทดลองมีพัฒนาการด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้ดีกว่าดังที่บรูเนอร์ (Bruner) และกิเซล (Gesell) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กเรียนรู้การควบคุมการทำงานของกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายโดยเฉพาะกล้ามเนื้อมัดเล็กจากการสัมผัสและการปฏิบัติกิจกรรม (สิริมา ภิญญอนันตพงษ์, 2553, 2556) ซึ่งแบ่งโดว์เป็นแบ่งที่มีความเหนียว บั๊นง่าย ไม่ติดมือ ไม่มีกลิ่นเหม็น เหมาะสำหรับการปั้นเพื่อช่วยฝึกพัฒนาการด้านมิติสัมพันธ์ และกล้ามเนื้อมัดเล็ก (พรพิไล เลิศวิชา, 2557) สอดคล้องกับดวงฤทัย คำพะรัก, นนทชนนภพ ปาลินทร์, ทองสุข วันแสน และศิริพร อยู่ประเสริฐ (2562) ได้ศึกษาพบว่าการปั้นสร้างสรรค์สามารถพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ผกานันต์ น้อยนิยม, 2556) ทำนองเดียวกับวิไล กระจับเงิน (2562) ได้ศึกษาพบว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยการปั้นสามารถพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กปฐมวัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (อาทิตยา วงศ์มณี, 2554)

1.2 ด้านความสามารถควบคุมการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก พบว่ากลุ่มทดลองมีความสามารถควบคุมการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กสูงกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยการปั้นดินเหนียวซึ่งเป็นวัสดุที่มีคุณสมบัติเหนียวค่อนข้างเหนียว ผิวสัมผัสหลากหลาย เช่น มีความหยาบ ความละเอียด ความแข็ง ความนุ่ม นอกจากนี้ดินเหนียวจะแห้งและแข็งตัวค่อนข้างเร็วเด็กจึงต้องพยายามปั้นดินเหนียวเป็นรูปทรงต่าง ๆ ให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด จึงเป็นการส่งเสริมความสามารถควบคุมการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ทำกิจกรรมด้วยการพิมพ์ภาพ ซึ่งปีนทอง นันทะลาด (2560) ได้กล่าวไว้ว่าดินเหนียวจะมีความเหนียวนุ่มทำให้สามารถนวดและปั้นเป็นรูปร่างต่าง ๆ ได้ง่าย เป็นการช่วยพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กได้ดี นอกจากนี้ดินเหนียวจะแข็งตัวค่อนข้างเร็ว เด็กจะต้องปั้นเป็นรูปทรงต่าง ๆ ให้เสร็จก่อนที่ดินจะแข็งตัว เป็นการช่วยควบคุมการทำงานกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็ก สอดคล้องกับผกานันต์ น้อยนิยม (2556) ได้ศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินจะช่วยส่งเสริมความสามารถการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กวัยอนุบาลได้ ทำนองเดียวกับณภัทสรณ์ นรกีจ (2555) ได้ศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สามารถส่งเสริมความสามารถใช้มือของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คล้ายกับกฤษณา รักนุช (2560) ได้ศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ Gesell สามารถพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยเช่นเดียวกับดวงฤทัย คำพะรัก, นนทชนนภพ ปาลินทร์, ทองสุข วันแสน และศิริพร อยู่ประเสริฐ (2562) ได้ศึกษาพบว่าการปั้นสร้างสรรค์สามารถพัฒนาความคล่องแคล่วของกล้ามเนื้อมัดเล็กได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา พบว่ากลุ่มทดลองมีความสามารถด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาซึ่งสูงกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้อาจเนื่องจากกลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การปั้นจากวัสดุต่าง ๆ ได้แก่ การปั้นดินเหนียว การปั้นแบ่งโดว์

และการปั้นกระดาษหนังสือพิมพ์ เป็นการส่งเสริมให้เด็กใช้มือและนิ้วมือซึ่งเป็นกล้ามเนื้อมัดเล็กพร้อมกับสายตาในการทำงานประสานสัมพันธ์กัน จากการประเมินในช่วงสัปดาห์แรกกล้ามเนื้อมือและสายตาของเด็กยังไม่สัมพันธ์กันสังเกตจากการใช้มือหยิบจับวัสดุต่าง ๆ ไม่คล่อง เด็กยังป็นชิ้นส่วนที่มีขนาดเล็กได้ไม่ดีเท่าที่ควร เมื่อได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยการปั้นทุกกิจกรรมเด็กสามารถใช้มือหยิบจับ สัมผัส และปั้นได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น สอดคล้องกับสิริมา ภิญญา อนันตพงษ์ (2553) ได้กล่าวไว้ว่ากิจกรรมศิลปะการปั้นจากวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ดินเหนียว แป้งโดว์สามารถพัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาของเด็กวัยอนุบาลได้ (พรพิไล เลิศวิชา, 2557; ศิริประภา พุทธิกุล, 2560) ทำนองเดียวกับดวงฤทัย คำพะรัง, นนทชนนภพ ปาลินทร, ทองสุข วันแสง และศิริพร อยู่ประเสริฐ (2562) ได้ศึกษาพบว่า การปั้นสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (บุญธรรม โสภา, 2556) คล้ายกับอาทิตยา วงศ์มณี (2554) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการปั้นที่มีต่อทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยพบว่าหลังการจัดกิจกรรมการปั้นเด็กปฐมวัยมีทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบความสามารถใช้ภาษาของเด็กวัยอนุบาล พบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถที่ใช้ภาษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการประเมินความสามารถใช้ภาษาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมทุกด้าน มีประเด็นน่าสนใจดังนี้

2.1 ด้านการรู้คำศัพท์ พบว่า เด็กกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถด้านการรู้คำศัพท์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบปกติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเด็กกลุ่มทดลองได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ จากการปฏิบัติกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยการปั้นโดยครูจะใช้คำศัพท์ต่าง ๆ ในคำสั่งการบอกขั้นตอนและวิธีการปั้น เช่น การนวด การกด การคลึง การบีบ หรือคำศัพท์เกี่ยวกับการ

หมวดหมู่การปั้นแต่ละประเภท เช่น หมวดสัตว์ หมวดผลไม้ หมวดขนม เป็นต้น สอดคล้องกับพรพิไล เลิศวิชา (2557) ได้กล่าวไว้ว่า การปั้นนอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กแล้วยังพัฒนาทักษะทางด้านภาษา โดยเด็กจะอธิบายผลงานของตนเองถึงจุดประสงค์ของการปั้นว่าตนเองต้องการปั้นอะไรให้เพื่อนในชั้นเรียนและยังนำมาเล่นบทบาทสมมติแสดงผลงานของตนเอง จึงเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการแสดงออกได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับอรภัทรกาญจน์ ชัยวัฒน์จตุพร (2559) ได้ศึกษาพบว่ากิจกรรมการปั้นงานสร้างสรรค์ผ่านการเล่านิทานสามารถพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลได้ (อรภัทรกาญจน์ ชัยวัฒน์จตุพร, 2561) ทำนองเดียวกับจิรวรรณ นนทะชัย (2555) ได้ศึกษาพบว่า การจัดประสบการณ์เล่านิทานประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สามารถพัฒนาการพูดของเด็กปฐมวัยได้

2.2 ด้านการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง พบว่า

กลุ่มทดลองมีความสามารถด้านการฟังและปฏิบัติตามสูงกว่ากลุ่มควบคุมทั้งนี้เป็นเพราะว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยการปั้นจะต้องฟังและปฏิบัติตามขั้นตอนการปั้นตามที่ครูบอกทีละขั้นตอนอย่างช้า ๆ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการปฏิบัติตามดังที่สิริมา ภิญญาอนันตพงษ์ (2556) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จะทำให้เด็กเกิดทักษะการฟัง การมอง การสังเกต การเลียนแบบ เด็กจะเรียนรู้ภาษาจากการฟังสิ่งที่ผู้สอนอธิบายและสาธิตแล้วปฏิบัติตามขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดสอดคล้องกับพิชญาดา ธาตุอินจันทร์ (2553) ที่ศึกษาการใช้นิทานภาพประกอบการปั้นเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย พบว่า หลังการจัดกิจกรรมผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดอยู่ในระดับดีมากคล้ายกับบุหลง ศุภศิลป์ (2559) ได้ศึกษาพบว่า การจัดประสบการณ์ศิลปะสร้างสรรค์แบบบูรณาการช่วยเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย คล้ายกับวิจิตรา วิเศษสมบัติ (2555) ที่ศึกษาพบว่าการจัดประสบการณ์ความคิดรวบยอดประกอบการสนทนาในกิจกรรมการปั้นสามารถพัฒนาทักษะภาษาด้านการฟังและการพูดสูงของเด็กปฐมวัยได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ผู้สอนควรศึกษารายละเอียดเนื้อหา ขั้นตอนการสอน และควรจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ให้เพียงพอเพื่อให้การทำกิจกรรมมีความต่อเนื่อง
2. การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยการปั้นผู้สอนอาจใช้คำถามปลายเปิดจากชิ้นงานเพื่อกระตุ้นให้เด็กกล้าพูด กล้าใช้ภาษาและเรียนรู้ภาษาในการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยกิจกรรมอื่น เช่น การฉีก ตัด ปะ เศษวัสดุทางธรรมชาติ การพับกระดาษ การร้อยดอกไม้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กและการใช้ภาษาสำหรับเด็กวัยอนุบาล
2. ควรมีการศึกษาการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์กับความสามารถด้านอื่น ๆ เช่น พัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ ด้านสังคม หรือด้านสติปัญญา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: หลักสูตรชาติพรวรา.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). *รูปแบบการเรียนรู้การสอนปฐมวัยศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษณา รักษ์สุข. (2560). *การพัฒนากิจกรรมสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ Gesell เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนระดับปฐมวัย*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์).
- จิรวรรณ นนทะชัย. (2555). *ความสามารถทางด้านการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์เล่นนิทานประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การวาดภาพ*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ณภัทธรณ์ นรกีจ. (2555). *ความสามารถในการใช้มือของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยเมล็ดพืช*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาการศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ดวงฤทัย คำพระรัก, นนทชนนภพ ปาลินทร, ทองสุข วันแสน และศิริพร อยู่ประเสริฐ. (2562). *การพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมการปั้นสร้างสรรค์*. *วารสารแสงอีสาน*, 16(2), 484-498.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม โสภ. (2556). *การใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุในท้องถิ่นเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์กล้ามเนื้อมือกับตาเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- บุหลง ศุภศิลป์. (2559). *รูปแบบการจัดประสบการณ์ศิลปะสร้างสรรค์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการฟัง การพูดภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).
- ประสาธน์ เจริญเฉลิม. (2556). *วิจัยการเรียนรู้การสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิ่นทอง นันทะลาด. (2560). *ศิลปะสำหรับเด็กปฐมวัย*. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- พกาภรณ์ น้อยเนียม. (2556). *ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปีที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

- พรพิไล เลิศวิชา. (2557). *แผนการสอนปฐมวัย Best practices แผนการสอนที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองของเด็ก*. เชียงใหม่: บริษัทธารปัญญา จำกัด.
- พิชญาดา ธาตุอินจันทร์. (2553). *การใช้นิทานภาพประกอบการปั้นเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- รวีพร ผาด่าน. (2557). *ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ การฝึก ดัด ปะเศษวัสดุ*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- วิจิตรา วิเศษสมบัติ. (2555). *การศึกษาความพร้อมทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ความคิดรวบยอดประกอบการสนทนาในกิจกรรมการปั้น*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- วิไล กระจับเงิน. (2562). *การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยการปั้นนูนต่ำ เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1*. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*, 2(2), 171-180.
- ศิริประภา พงุทธิกุล. (2560). *นวัตกรรมการศึกษาพลดอร์ฟในระดับชั้นอนุบาล*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สรวงพร กุศลส่ง. (2553). *สุนทรียภาพทางศิลปะระดับปฐมวัย*. เพชรบูรณ์: ดีดีการพิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. สืบค้นจาก <http://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPlan60-79.pdf>
- สิริมา ภิญาณอนันตพงษ์. (2553). *การวัดและประเมินแนวใหม่: เด็กปฐมวัย (ปรับปรุงแก้ไข)*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- สิริมา ภิญาณอนันตพงษ์. (2556). *การวัดและประเมินแนวใหม่: เด็กปฐมวัย (ปรับปรุงแก้ไข)*. กรุงเทพฯ: บารากซ์.
- อรภัทรกาญจน์ ชัยวัฒน์จตุพร. (2559). *การศึกษาการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการใช้นิทานประกอบการปั้น*. *วารสารวิชาการศรีประทุม*, 13(2), 110-118.
- อรภัทรกาญจน์ ชัยวัฒน์จตุพร. (2561). *การศึกษาการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้งานสร้างสรรค์ผ่านวิธีการเล่นนิทานและการปั้นดิน*. *วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต*, 12(1), 1-11.
- อังคณา กุลนภาดล. (2559). *การวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล กรุ๊ป.
- อาทิตยา วงศ์มณี. (2554). *ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการปั้นที่มีต่อทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- อารีย์ คำสังฆะ. (2554). *การส่งเสริมความเข้าใจภาษาของเด็กปฐมวัยโดยผู้ปกครองใช้ชุดกิจกรรม “เล่นกับลูกปลูกภาษา”*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- Filipenko, M. (2006). Narrative, imaginary play, art, and self: Intersecting words. *Early Childhood Education Journal*, (34), 278-289.

